Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Første Afdeling)

1. marts 2016 *

»Statsstøtte — redning af kriseramte virksomheder — støtte i form af en statsgaranti — beslutning, der erklærer støtte forenelig med det indre marked — manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — alvorlige vanskeligheder — de berørte parters processuelle rettigheder«

I sag T-79/14,

Secop GmbH, Flensburg (Tyskland), ved advokaterne U. Schnelle og C. Aufdermauer,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved L. Armati, T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2013) 9119 final af 18. december 2013 vedrørende statsstøtte SA.37640 – støtte til redning af ACC Compressors SpA – Italien,

har

RETTEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, H. Kanninen, og dommerne I. Pelikánová (refererende dommer) og E. Buttigieg,

justitssekretær: fuldmægtig K. Andová,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 8. september 2015,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom

Sagens baggrund

1 ACC Compressors SpA er et selskab, der siden 1960 har virket inden for produktion og markedsføring af kompressorer til køleskabe til husholdningsbrug. Det er et helejet datterselskab af Household Compressors Holding SpA (HCH), som kun virker som holdingselskab og ikke har produktionsaktiviteter. ACC Compressors ejede oprindeligt hele kapitalen i ACC Austria GmbH og, gennem denne sidstnævnte, hele kapitalen i ACC Germany GmbH og i ACC USA LLC.

2 I 2012 oplevede ACC-koncernen økonomiske vanskeligheder. I oktober 2012 blev der indledt en insolvensprocedure mod ACC Germany. Den 20. december 2012 blev der indledt en insolvensprocedure mod ACC Austria. ACC Compressors blev erklæret insolvent den 28. juni 2013 og blev den 27. august 2013 underkastet særlig insolvensforvaltning. HCH blev erklæret insolvent den 12. oktober 2013.

3 Den 20. april 2013 indgik Secop Kompressoren GmbH, der var et af sagsøgerens datterselskaber, Secop GmbH, der i dag hedder Austria GmbH, og kuratorerne for ACC Austria en kontrakt om køb af ACC Austrias aktiver efter et udbud iværksat som led i insolvensbehandlingen af ACC Austria. Denne kontrakt var underkastet en betingelse om ophævelse, hvis Europa-Kommissionen ikke erklærede transaktionen forenelig med det indre marked.

4 Den 5. november 2013 anmeldte Den Italienske Republik en redningsstøtte til fordel for ACC Compressors til Kommissionen.

5 Den anmeldte foranstaltning bestod i en statsgaranti på seks måneder for kreditlinjer med henblik på at opfylde likviditetsbehov for et beløb på 13,6 mio. EUR. Denne garanti skulle give mulighed for at fortsætte ACC Compressors' virksomhed mens udarbejdelsen af en omstrukturerings- eller afviklingsplan afventedes.

6 Ved afgørelse af 11. december 2013 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod, at det selskab, der blev til Secop Austria, købte ACC Austrias aktiver (herefter »fusionsafgørelsen«), hvorved den således godkendte den kontrakt, der blev indgået den 20. april 2013.

7 Den 18. december 2013 besluttede Kommissionen ved sin afgørelse C(2013) 9119 final vedrørende statsstøtte SA.37640 – støtte til redning af ACC Compressors SpA – Italien (herefter »den anfægtede afgørelse«), ikke at gøre indsigelse mod den anmeldte foranstaltning. Kommissionen fandt navnlig, at den anmeldte foranstaltning udgjorde statsstøtte i artikel 107, stk. 1, TEUF's forstand, men at den overholdt betingelserne for at blive erklæret forenelig med det indre marked som støtte til redning af en kriseramt virksomhed.

8 Secop Austrias erhvervelse af ACC Austrias aktiver vedrørte bl.a. patenter, der hidtil ligeledes var blevet benyttet af ACC Compressors med henblik på selskabets egen produktion af kompressorer. Der verserer to tvister vedrørende disse patenter (herefter »de omtvistede patenter«) for de tyske og italienske retsinstanser mellem Secop-koncernen og ACC-koncernen, som navnlig er uenige om, hvorvidt der er indgået en gyldig licensaftale mellem dem (herefter »patenttvisten«).

Retsforhandlinger og parternes påstande

9 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 5. februar 2014 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål.

10 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Første Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i medfør af artikel 64 i Rettens procesreglement af 2. maj 1991 anmodet parterne om at besvare en række skriftlige spørgsmål. Parterne har afgivet svar inden for den af Retten fastsatte frist.

11 Parterne afgav indlæg og besvarede Rettens mundtlige spørgsmål under retsmødet den 8. september 2015.

12 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

13 Efter at have ændret sine påstande ved duplikken har Kommissionen nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

14 Sagsøgeren har til støtte for sin annullationspåstand fremsat tre anbringender, hvoraf det første vedrører en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og begrundelsesmangel, det andet vedrører en tilsidesættelse af traktaterne, og det tredje vedrører magtfordrejning.

15 Som led i sine svar på Rettens skriftlige spørgsmål har sagsøgeren anført, at selskabets første anbringende skal forstås således, at det vedrører manglende indhentelse af oplysninger i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF og med artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [artikel 108 TEUF] (EFT L 83, s. 1).

16 Sagsøgeren har endvidere anført, at selskabets tredje anbringende skal forstås således, at det vedrører urigtige vurderinger, for så vidt som Kommissionen ikke tog hensyn til de grundlæggende oplysninger i sagen, som den havde eller burde have haft kendskab til. Sagsøgeren har under retsmødet endvidere anført, at selskabet ikke så nogen hindring for, at dets første og tredje anbringende, således som de er blevet omkvalificeret, blev undersøgt sammen.

17 De af sagsøgeren fremsatte anbringender skal således undersøges i denne forstand nedenfor.

Det andet anbringende om tilsidesættelse af traktaterne

18 Det andet anbringende er inddelt i tre led om henholdsvis en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF og artikel 108, stk. 2 og 3, TEUF samt af ligebehandlingsprincippet.

19 Først undersøges det første og andet led sammen. Disse to led tilsigter nemlig i det væsentlige at anfægte realiteten vedrørende Kommissionens beslutning om ikke at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

Om andet anbringendes første og andet led om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF og artikel 108, stk. 2 og 3, TEUF

20 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen med urette fandt, at den omtvistede støtte var forenelig med det indre marked, og at den undlod at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

21 Kommissionen har bestridt sagsøgerens argumenter.

– Henvisning til relevant retspraksis

22 I denne forbindelse skal det indledningsvis bemærkes, at Kommissionen har pligt til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, navnlig hvis den i lyset af de under den indledende undersøgelse indhentede oplysninger står over for alvorlige vanskeligheder ved vurderingen af foranstaltningen. En sådan pligt følger således direkte af artikel 108, stk. 3, TEUF, således som denne bestemmelse er fortolket i retspraksis, og er bekræftet af artikel 4, stk. 4, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 659/1999, når Kommissionen efter den indledende undersøgelse konstaterer, at den nærer tvivl med hensyn til den ulovlige foranstaltnings forenelighed (jf. i denne retning dom af 12.2.2008, BUPA m.fl. mod Kommissionen, T-289/03, Sml., EU:T:2008:29, præmis 328).

23 Det følger nemlig fast retspraksis, at proceduren i artikel 108, stk. 2, TEUF er uundværlig, når Kommissionen støder på alvorlige vanskeligheder ved undersøgelsen af, om en støtte er forenelig med det indre marked. Kommissionen kan derfor kun begrænse sig til den indledende fase i medfør af artikel 108, stk. 3, TEUF i forbindelse med en godkendelse af en statslig foranstaltning, såfremt den efter en første undersøgelse kan nå til den opfattelse, at denne foranstaltning enten ikke udgør støtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF eller, hvis den betragtes som støtte, er forenelig med det indre marked. Hvis Kommissionen på grundlag af denne første undersøgelse imidlertid når til den modsatte opfattelse, eller denne undersøgelse ikke har gjort det muligt for den at overvinde alle vanskelighederne ved bedømmelsen af, om foranstaltningen er forenelig med det indre marked, skal den indhente alle de nødvendige udtalelser og med henblik herpå indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, TEUF (dom af 15.6.1993, Matra mod Kommissionen, C-225/91, Sml., EU:C:1993:239, præmis 33, og af 2.4.1998, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, C-367/95 P, Sml., EU:C:1998:154, præmis 39, samt dom BUPA m.fl. mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 22, EU:T:2008:29, præmis 329).

24 Det tilkommer således Kommissionen på baggrund af sagens faktiske og retlige omstændigheder at afgøre, om det på grund af de vanskeligheder, der er opstået under undersøgelsen af støttens forenelighed, er nødvendigt at indlede denne procedure (dom af 19.5.1993, Cook mod Kommissionen, C-198/91, Sml., EU:C:1993:197, præmis 30). Ved vurderingen heraf skal tre krav overholdes.

25 For det første er Kommissionens beføjelse til at tage stilling til en støtteforanstaltnings forenelighed med det indre marked efter afslutningen af den indledende procedure i medfør af artikel 108 TEUF begrænset til foranstaltninger, der ikke frembyder alvorlige vanskeligheder, hvilket indebærer, at dette er en nødvendig betingelse for beføjelsen. Kommissionen kan således ikke afslå at indlede den formelle undersøgelsesprocedure under påberåbelse af andre omstændigheder, såsom tredjemands interesser, procesøkonomiske hensyn eller andre hensyn til administrativ formålstjenlighed (dom af 15.3.2001, Prayon-Rupel mod Kommissionen, T-73/98, Sml., EU:T:2001:94, præmis 44).

26 For det andet er Kommissionen forpligtet til at indlede den formelle procedure, når den støder på alvorlige vanskeligheder, og den har i denne forbindelse ikke nogen skønsmæssig beføjelse. Selv om den er bundet med hensyn til beslutningen om, hvorvidt der skal indledes denne procedure, har Kommissionen dog en vis skønsmargen ved indhentningen og undersøgelsen af sagens konkrete omstændigheder. Navnlig kan Kommissionen efter formålet med artikel 108, stk. 3, TEUF og i overensstemmelse med sin pligt til at følge god forvaltningsskik indlede en dialog med den stat, der

har foretaget anmeldelsen, eller med tredjemand for under den indledende procedure at klare eventuelle vanskeligheder (dom Prayon-Rupel mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 25, EU:T:2001:94, præmis 45).

27 For det tredje skal begrebet »alvorlige vanskeligheder« fastlægges objektivt. Både med udgangspunkt i omstændighederne ved vedtagelsen af den anfægtede retsakt og i dens indhold skal det undersøges, om der foreligger sådanne vanskeligheder, på et objektivt grundlag ved at sammenholde afgørelsens begrundelse med de oplysninger, som Kommissionen havde til rådighed, da den traf afgørelse om den omtvistede støttes forenelighed med det indre marked (jf. dom Prayon-Rupel mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 25, EU:T:2001:94, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).

28 I nærværende sag fandt Kommissionen i den anfægtede afgørelse, at den omtvistede støtte var forenelig med det indre marked, idet den var i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF og med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EUT 2004 C 244, s. 2, herefter »rammebestemmelserne«).

29 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at artikel 107, stk. 3, TEUF tillægger Kommissionen et vidt skøn ved afgørelsen af, om en støtte kan tillades ved undtagelser fra det almindelige forbud i denne artikels stk. 1, idet bedømmelsen i sådanne tilfælde af en statsstøttes forenelighed eller uforenelighed med det indre marked rejser problemer, der indebærer hensyntagen til og vurdering af sammensatte økonomiske omstændigheder. Den judicielle kontrol må derfor i denne henseende begrænses til en efterprøvelse af, om procedurereglerne er overholdt, om begrundelsen er tilstrækkelig, om de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, samt om der foreligger et åbenbart urigtigt skøn eller magtfordrejning. Unionens retsinstanser kan således ikke sætte sit skøn med hensyn til de økonomiske forhold i stedet for det, der er anlagt af Kommissionen. Kommissionen kan pålægge sig selv retningslinjer for udøvelsen af sit skøn ved retsakter, såsom rammebestemmelserne, i den udstrækning disse retsakter indeholder vejledende regler om den praksis, som denne institution vil følge, og hvis ikke de indebærer en afvigelse fra traktatbestemmelserne. I denne forbindelse tilkommer det således Unionens retsinstanser at efterprøve, om de krav, Kommissionen har pålagt sig selv, er blevet overholdt (dom af 30.1.2002, Keller og Keller Meccanica mod Kommissionen, T-35/99, Sml., EU:T:2002:19, præmis 77; jf. ligeledes i denne retning dom af 1.12.2004, Kronofrance mod Kommissionen, T-27/02, Sml., EU:T:2004:348, præmis 79 og den deri nævnte retspraksis).

– Om ACC Compressors' påståede egenskab af nyoprettet virksomhed

30 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at ACC Compressors ikke længere kunne udnytte de omtvistede patenter efter salget af ACC Austrias aktiver, og at ACC Compressors følgelig skulle anses for en virksomhed, der var opstået af likvidationen af en allerede eksisterende virksomhed, og dermed som en nyoprettet virksomhed som omhandlet i rammebestemmelsernes punkt 12. ACC Compressors havde nemlig, fordi selskabet ikke måtte udnytte de omtvistede patenter, ikke tilstrækkeligt udviklede strukturer til at være berettiget til redningsstøtte og kunne navnlig ikke ligestilles med virksomheden af samme navn, som havde produceret kompressorer siden 1960.

31 Rammebestemmelsernes punkt 12 har følgende ordlyd:

»Rammebestemmelserne tillader ikke, at der ydes rednings- eller omstruktureringsstøtte til en nyoprettet virksomhed, selv om virksomhedens finansielle stilling fra begyndelsen er vanskelig. Det vil f.eks. være tilfældet, når den nye virksomhed er opstået ved likvidation af en tidligere virksomhed eller ved erhvervelse af dens aktiver. Som udgangspunkt vil en virksomhed blive betragtet som en nyoprettet virksomhed i de første tre år efter påbegyndelsen af dens aktiviteter på det relevante forretningsområde. Først derefter vil den kunne modtage rednings- eller omstruktureringsstøtte […]«

32 Det står klart, at formålet med rammebestemmelsernes punkt 12 er, at der ikke oprettes ikke-levedygtige virksomheder eller underskudsgivende aktiviteter, som fra deres oprettelse er afhængige af offentlig støtte. Med henblik herpå vedrører præciseringen i dette punkts andet punktum bl.a. tilfældet, hvor en allerede eksisterende juridisk persons aktiver sælges til en anden juridisk person, der er nyoprettet eller allerede eksisterede. Det er således den økonomiske enhed, hvori de erhvervede aktiver er blevet integreret på ny, som i givet fald kan kvalificeres som nyoprettet virksomhed. Hvad angår den juridiske person, som afhænder aktiverne, kan formålet med denne operation netop være at redde denne.

33 Sagsøgeren har imidlertid gjort gældende, at angivelsen af »f.eks.« i rammebestemmelsernes punkt 12 viser, at kvalificeringen af en virksomhed som »ny« ikke alene kan følge af støttemodtagerens overtagelse af et andet selskabs aktiver, men ligeledes af overførslen af støttemodtagerens aktiver til et andet selskab, som i nærværende sag overførslen af aktiverne i ACC Austria, ACC Compressors' datterselskab, til Secop Austria.

34 Af de nedenfor anførte grunde skal en sådan fortolkning forkastes i nærværende sag.

35 For det første var ACC Compressors og ACC Austria oprindeligt en del af den samme virksomhed, idet de to selskaber producerede de samme varer på to forskellige steder, men under samme økonomisk ledelse. Ved afståelsen af ACC Austrias aktiver, hvilken faktisk fandt sted den 11. december 2013 ved vedtagelsen af fusionsafgørelsen (jf. præmis 3 og 6 ovenfor), blev omfanget af denne virksomheds aktiviteter ganske rigtigt reduceret, eftersom de aktiviteter, der svarede til produktionsstedet i Østrig, ikke længere var en del heraf. Den virksomhed, som fik tildelt den omtvistede støtte, der blev godkendt den 18. december 2013, omfattede herefter således kun ACC Compressors' produktionsaktiviteter. Ikke desto mindre ledte sidstnævnte den pågældende virksomhed før den nævnte afhændelse, ligesom den, som sagsøgeren har erkendt i stævningens punkt 46, efter den anfægtede afgørelse blev vedtaget, fortsatte produktionen og markedsføringen, om end i mindre omfang, af de kompressorer, som var denne virksomheds traditionelle aktivitet. I modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, var der således tale om den samme virksomhed som den, der havde produceret kompressorer siden 1960.

36 For det andet er den af sagsøgeren foreslåede fortolkning i strid med formålet med rammebestemmelsernes punkt 12, som det er beskrevet ovenfor i præmis 32. Såfremt aktiver afhændes, er det nemlig ikke den enhed, som udgøres af de økonomiske aktiviteter, der bevares i det afhændende selskab, som er relevante med henblik på kvalificeringen som »nyoprettet virksomhed«, men den enhed, der udgøres af det erhvervende selskabs økonomiske aktiviteter, hvori de afhændede aktiver er blevet integreret. Det er i øvrigt normalt og rimeligt, at en kriseramt virksomhed afhænder visse aktiver og koncentrerer sine aktiviteter om sit kerneområde, uanset om det er ud fra et geografisk eller branchemæssigt synspunkt, med henblik på at forbedre sine chancer for en økonomisk genoprettelse. I rammebestemmelsernes punkt 39 foreskrives afhændelse af aktiver således udtrykkeligt som forebyggelse af urimelige konkurrencefordrejninger som led i undersøgelsen af en omstruktureringsplan med henblik på tildeling af omstruktureringsstøtte. Det er i strid med rammebestemmelsernes generelle formål, at et sådant salg af aktiver medfører, at den afhændende virksomhed systematisk udelukkes fra at kunne modtage redningsstøtte.

37 Den omstændighed, at der verserer en retlig tvist mellem ACC Compressors og Secop Austria om de omtvistede patenter, kan ikke føre til en anden vurdering.

38 Kommissionen kunne, da den vedtog den anfægtede afgørelse, nemlig kun tage hensyn til ACC Compressors' faktiske og retlige situation, som den var på tidspunktet for denne vedtagelse, idet den endvidere skulle tage hensyn til denne situations forudsigelige udvikling over den periode, for hvilken redningsstøtten blev indrømmet, nemlig seks måneder (jf. præmis 5 ovenfor). Som Kommissionen med føje har gjort gældende, benyttede ACC Compressors, da den anfægtede afgørelse blev vedtaget,

stadig de omtvistede patenter til at producere kompressorer, hvilket Kommissionen var forpligtet til at tage hensyn til, og der var intet tegn på, at denne situation kunne ændre sig i de følgende seks måneder.

39 Det skal endvidere bemærkes, at det forhold, at der verserede en patenttvist, ikke var relevant med henblik på at vurdere, om den omtvistede støtte var forenelig med det indre marked. Det er rigtigt, at det, såfremt Secop Austria skulle få medhold i patenttvisten, var muligt, at ACC Compressors ikke længere kunne udnytte de omtvistede patenter og dermed skulle være ophørt med produktionen af et stort udvalg af kompressorer med betegnelsen »Kappa«. Dette afhang imidlertid ligeledes af spørgsmålet, om ACC Compressors efter et eventuelt nederlag for domstolene kunne få en licens til at udnytte de nævnte patenter. Det kunne desuden heller ikke straks udelukkes, at selskabet kunne kompensere for en eventuel indstilling af dets aktiviteter inden for produktionen af »Kappa«-kompressorer ved at udvikle andre serier eller aktiviteter. Det skal under alle omstændigheder findes, at det ikke tilkom Kommissionen at forudsige afslutningen af patenttvisten, der verserede for de nationale domstole, da den anfægtede afgørelse blev vedtaget, ved at sætte sit skøn i stedet for det, der var anlagt af de kompetente domstole, som var forelagt denne tvist.

40 Endelig forkastes sagsøgerens argument, som blev fastsat under retsmødet, om, at Kommissionen skulle have taget hensyn til, at ACC Compressors som led i fusionsproceduren selv havde anført, at selskabet, såfremt Secop Austria erhvervede ACC Austrias aktiver, ikke kunne fortsætte med at producere kompressorer, eftersom det ikke længere kunne udnytte de omtvistede patenter.

41 Kommissionen undersøgte nemlig ACC Compressors' påstande i fusionsafgørelsen og fastslog, at det, bl.a. henset til den verserende patenttvist mellem de to parter, ikke var udelukket, at de indbyrdes kunne indgå en aftale om en licens. Kommissionen havde således allerede som led i proceduren vedrørende fusionen fastslået, at ACC Compressors' påstande om, at det var umuligt for selskabet at fortsætte med at producere kompressorer uden licens for de omtvistede licenser, var ubegrundede eller i hvert fald overdrevne.

42 På denne baggrund udgjorde de nævnte påstande ikke afgørende oplysninger for at vurdere konkurrenceforholdet mellem ACC Compressors og Secop, hvorfor Kommissionen ikke kan kritiseres for ikke at have taget hensyn hertil som led i proceduren vedrørende statsstøtte.

– Om den omstændighed, at den omtvistede støtte angiveligt blot »udsætter det uundgåelige«

43 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at den omtvistede støtte ikke kunne tildeles, idet den blot »[udsatte] det uundgåelige« som omhandlet i rammebestemmelsernes punkt 72.

44 Rammebestemmelsernes punkt 72 er affattet således:

»Redningsstøtte er en ekstraordinær foranstaltning, der primært sigter på at opretholde aktiviteten i en begrænset periode, mens virksomhedens fremtid vurderes. Det bør ikke være muligt at tillade, at der gentagne gange tildeles redningsstøtte, der udelukkende opretholder status quo og kun udsætter det uundgåelige og i den mellemliggende tid blot vælter de økonomiske og sociale problemer over på mere effektive producenter eller andre medlemsstater. Der bør med andre ord kun tildeles redningsstøtte en enkelt gang […]«

45 I opbygningen af hele rammebestemmelsernes punkt 72 omtales således for eksemplets skyld den omstændighed, at redningsstøtten ikke blot skal tjene til at opretholde status quo og udsætte det uundgåelige, for at begrunde princippet om engangsstøtte, som er knæsat i dette punkt 72. Som en logisk følge af dette punkt kan den omstændighed, at der – inden for en periode på seks måneder efter tildelingen af den første redningsstøtte – anmodes om endnu en redningsstøtte, således godtgøre, at den første støtte blot opretholdt status quo og udsatte det uundgåelige. I det foreliggende

tilfælde skal det blot bemærkes, at det dels følger af konklusionerne i den anfægtede afgørelses punkt 38, som sagsøgeren ikke har anfægtet, at den omtvistede støtte er den første støtte, som ACC Compressors er blevet tildelt, dels at sagsøgeren blot har anført, at den omtvistede støtte kun »udsatte det uundgåelige«, uden at dette argument er underbygget. For så vidt som sagsøgeren har støttet sit argument på patenttvisten, er det ovenfor fastslået, at denne ikke er relevant med henblik på at vurdere, om den omtvistede støtte er forenelig med det indre marked.

46 Sagsøgerens argument bør derfor forkastes.

– Om hensyntagen til støtte, der angiveligt er modtaget tidligere

47 For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ikke har taget hensyn til den samlede virkning af den omtvistede støtte og de ydelser, der angiveligt tidligere var udbetalt af Cassa Integrazione. Ifølge selskabet er Cassa Integrazione en kasse for delvis arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis ydelser Kommissionen anser for at være statsstøtte.

48 Rammebestemmelsernes punkt 23 er affattet således:

»Når en kriseramt virksomhed tidligere har modtaget ulovlig støtte, hvorom Kommissionen har vedtaget en negativ beslutning med krav om tilbagebetaling af støtten, og når støtten ikke er blevet tilbagebetalt i overensstemmelse med artikel 14 i [forordning nr. 659/1999], skal der ved vurderingen af enhver redningsstøtte og omstruktureringsstøtte, der påtænkes tildelt samme virksomhed, tages hensyn til for det første den samlede virkning af den tidligere og den nye støtte og for det andet det forhold, at den gamle støtte ikke er blevet tilbagebetalt.«

49 Det bemærkes således, at rammebestemmelsernes punkt 23 kun udtrykkeligt bestemmer, at der skal tages hensyn til den samlede virkning af tidligere støtte med ny rednings- eller omstruktureringsstøtte, når der foreligger ulovlig støtte, som er genstand for en negativ afgørelse, der indeholder et tilbagesøgningspålæg, som den berørte medlemsstat endnu ikke har iværksat. I henhold til denne bestemmelse har Kommissionen i øvrigt anmodet de italienske myndigheder om en erklæring om, at ACC Compressors ikke har modtaget sådan støtte, der ikke er tilbagesøgt (den anfægtede afgørelses punkt 40).

50 Det står fast, at de ydelser, som angiveligt er udbetalt af Cassa Integrazione, og som Kommissionen ikke var bekendt med, ikke har været genstand for en negativ afgørelse fra Kommissionen. Rammebestemmelsernes affattelse, og navnlig disses punkt 23, forpligtede således ikke Kommissionen til at tage hensyn til denne påståede støtte.

51 Hvad angår spørgsmålet, om der var pligt til en sådan hensyntagen, når der ikke udtrykkeligt nævnes en sådan forpligtelse i rammebestemmelserne, skal det bemærkes, at redningsstøttens særegenheder er til hinder for, at der tages hensyn til den samlede virkning af tidligere støtte, der ikke er omtalt i rammebestemmelsernes punkt 23. Rammebestemmelsernes punkt 15 definerer redningsstøtten således:

»Redningsstøtte er i sagens natur en midlertidig og reversibel form for bistand. Den tjener først og fremmest til at gøre det muligt at holde liv i en kriseramt virksomhed i den periode, der er nødvendig for at udarbejde en omstrukturerings- eller likvidationsplan. Udgangspunktet er, at redningsstøtte gør det muligt midlertidigt at hjælpe en virksomhed, der står over for en alvorlig forværring af sin finansielle stilling i form af en akut likviditetskrise eller teknisk insolvens. Denne midlertidige hjælp skal give tid til dels at analysere de forhold, der har forårsaget vanskelighederne, dels at udforme en egnet plan til løsning af de pågældende vanskeligheder. Desuden skal redningsstøtten begrænses til det minimum, der er nødvendigt. Med andre ord giver redningsstøtte mulighed for et kortvarigt pusterum på ikke over seks måneder til en kriseramt virksomhed. Støtten skal bestå af reversibel likviditetsstøtte i

form af lånegarantier eller lån med en rentesats, der mindst svarer til rentesatsen på lån ydet til sunde virksomheder og især til de referencesatser, der fastsættes af Kommissionen. Strukturelle foranstaltninger, der ikke kræver øjeblikkelig handling, såsom statens uigenkaldelige og automatiske deltagelse i virksomhedens egenkapital, kan ikke finansieres ved hjælp af redningsstøtte.«

52 Det følger af denne definition, at redningsstøtte, såsom den omhandlede støtte, både ved begrænsningen af mulige foranstaltninger (lånegarantier eller lån) og ved sin midlertidige og reversible karakter (udløb af garanti og tilbagebetaling af lån inden for maksimalt seks måneder, forudsat at der efter denne frist fremlægges en omstrukturerings- eller likvidationsplan) og ved at være begrænset til alene at gælde foranstaltninger, der er nødvendige for de berørte virksomheders midlertidige overlevelse, har en meget begrænset påvirkning af det indre marked, hvilket Kommissionen med føje har gjort gældende. Den begrænsede påvirkning, sammenholdt med redningsstøttens hastende karakter, berettiger, at Kommissionen normalt undersøger dem efter en forenklet procedure i henhold til rammebestemmelsernes punkt 30, idet den bestræber sig på at træffe afgørelse inden for en måned, hvis støtten overholder visse kriterier. En hensyntagen til den samlede virkning af enhver eventuelt tidligere og angiveligt ulovlig støtte gør det umuligt at overholde denne frist og er således ikke forenelig med denne undersøgelses hastende karakter og denne støttes begrænsede påvirkning af konkurrencen.

53 Endvidere forpligter en hensyntagen til en anden tidligere støtte end den i rammebestemmelsernes punkt 23 definerede – som allerede har været genstand for Kommissionens endelige, negative afgørelse – Kommissionen til supplerende at foretage en undersøgelse af denne tidligere støtte, hvis kvalificering som støtte og ulovlig støtte kan være omtvistet mellem Kommissionen og den berørte medlemsstat og i givet fald skal være genstand for en anden procedure og afgørelse. Dette kan endelig føre til enten at afvise redningsstøtten på grundlag af en overfladisk undersøgelse af den tidligere støtte, skønt denne senere kunne vise sig at være lovlig eller ikke at udgøre støtte, eller til at forsinke afgørelsen om redningsstøtten uberettiget. En sådan fremgangsmåde fremstår følgelig ligeledes uforenelig med de krav, der følger af retssikkerhedsprincippet.

54 Af disse årsager findes det, at Kommissionen ikke kunne være forpligtet til at tage hensyn til den samlede virkning af påstået tidligere støtte og redningsstøtte ud over det tilfælde, der fremgår af rammebestemmelsernes punkt 23.

55 Sagsøgerens argument må derfor forkastes som ubegrundet.

– Om hensyntagen til ACC Compressors' påståede praksis med tabsgivende salg

56 For det fjerde har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen skulle have taget hensyn til risikoen for, at den omtvistede støtte kan give ACC Compressors mulighed for at fortsætte den praksis med tabsgivende salg, som selskabet har udøvet siden 2013.

57 Det skal i denne forbindelse blot fastslås, at sagsøgeren alene har gjort gældende, at ACC Compressors angiveligt har en tabsgivende salgspolitik, uden at selskabet har fremlagt nogen forklarende oplysning eller bevis, der kan underbygge dette argument. På denne baggrund må sagsøgerens argument forkastes.

– Om de af Kommissionen fremlagte beregninger

58 For det femte har sagsøgeren i sin stævning gjort gældende, at de beregninger, som Kommissionen har fremlagt som led i vurderingen af den omtvistede støttes forenelighed med det indre marked, var ukorrekte og uforståelige for selskabet, da det ikke havde indsigt i sagsakterne.

59 Eftersom sagsøgeren i sit svar på Rettens skriftlige spørgsmål trak dette klagepunkt tilbage på grundlag af Kommissionens forklaringer i svarskriftet, er det ufornødent at træffe afgørelse herom.

60 Eftersom alle de klagepunkter, der er fremsat under det andet anbringendes første og andet led, skal forkastes, skal disse led forkastes i deres hele.

Andet anbringendes tredje led om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

61 Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet ikke har haft lejlighed til at fremsætte sit synspunkt som led i den procedure vedrørende statsstøtte, der blev iværksat til fordel for ACC Compressors, for i givet fald som led i den formelle undersøgelsesprocedure at gøre indsigelser mod, at dette selskab blev tildelt den omtvistede støtte. ACC Compressors har derimod som led i fusionsproceduren haft mulighed for at gøre indsigelser mod Secop Austrias erhvervelse af ACC Austrias aktiver. Dette udgør ifølge sagsøgeren en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, eftersom konkurrenceforholdet mellem ACC-koncernen og Scoop-koncernen skulle undersøges i begge procedurer.

62 Ifølge fast retspraksis betyder det generelle ligebehandlingsprincip, der er et generelt princip i EU-retten, at ensartede situationer ikke må behandles forskelligt, og at forskellige situationer ikke må behandles ens, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet (jf. dom af 16.12.2008, Arcelor Atlantique og Lorraine m.fl., C-127/07, Sml., EU:C:2008:728, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).

63 Det skal i denne forbindelse for det første fastslås, at konkurrenter til virksomheder, der er berørt af en procedure vedrørende statsstøtte eller en procedure vedrørende fusion, ikke har ret til at blive inddraget i proceduren, og navnlig ikke under procedurens første fase, hvorunder Kommissionen foretager en foreløbig vurdering af enten den pågældende støtte eller af den anmeldte fusion.

64 Dels følger det nemlig af fast retspraksis, at der inden for statsstøtte skal sondres mellem, på den ene side, den indledende fase af undersøgelsen af støtteforanstaltninger i medfør af artikel 108, stk. 3, TEUF – der alene har til formål at gøre det muligt for Kommissionen at danne sig en første opfattelse af, om den pågældende støtte helt eller delvis er forenelig med fællesmarkedet – og, på den anden side, undersøgelsesfasen i henhold til samme artikels stk. 2. Først i den sidste fase, som skal give Kommissionen mulighed for at opnå fuldstændige oplysninger om alle sagens momenter, er Kommissionen i henhold til EUF-traktaten forpligtet til at give de berørte adgang til at fremsætte deres bemærkninger (domme Cook mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 24, EU:C:1993:197, præmis 22, og Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, nævnt ovenfor i præmis 23, EU:C:1998:154, præmis 38, samt dom af 13.12.2005, Kommissionen mod Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Sml., EU:C:2005:761, præmis 34). Det følger heraf, at de parter, der ud over den pågældende medlemsstat er berørt, herunder støttemodtagerens konkurrenter, såsom sagsøgeren i nærværende sag, ikke har ret til at tage del i proceduren under den indledende undersøgelsesfase.

65 Dels bestemmes det inden for fusioner i artikel 18, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24, s. 1, herefter »fusionsforordningen«), som er præciseret ved artikel 11, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 802/2004 af 7. april 2004 om gennemførelse af forordning nr. 139/2004 (EUT L 133, s. 1), at Kommissionen af egen drift indhenter udtalelser fra andre fysiske eller juridiske personer end anmelderne eller andre parter i den anmeldte fusion, men at den kun er forpligtet hertil på den dobbelte betingelse, at sidstnævnte har en tilstrækkelig interesse i sagen, og at de anmoder herom (jf. i denne retning dom af 27.9.1997, Kaysersberg mod Kommissionen, T-290/94, Sml., EU:T:1997:186, præmis 108 og 109).

66 For det andet skal det derimod bemærkes, at ACC Compressors' stilling inden for fusionsproceduren ikke alene var som konkurrerende virksomhed til Secop Austria, der havde anmeldt fusionen, men ligeledes som »impliceret part« som omhandlet i artikel 11, litra b), i forordning nr. 802/2004, idet det som ACC Austrias moderselskab, hvis samlede aktiver skulle afhændes, skulle behandles som afhænder af disse aktiver og således havde egenskab af part i fusionsprojektet. Til forskel for konkurrenter har implicerede parter ret til på alle stadier af proceduren, herunder den indledende fase, at udtale sig (jf. i denne retning dom af 24.3.1994, Air France mod Kommissionen, T-3/93, Sml., EU:T:1994:36, præmis 81, og af 20.11.2002, Lagardère og Canal+ mod Kommissionen, T-251/00, Sml., EU:T:2002:278, præmis 93 og 94).

67 Det skal følgelig fastslås, at sagsøgerens stilling i proceduren vedrørende statsstøtte, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, er forskellig fra ACC Compressors' stilling i den procedure vedrørende fusion, der førte til vedtagelsen af fusionsafgørelsen, idet ACC Compressors havde en ret til at udtale sig, inden den sidstnævnte afgørelse blev vedtaget. Den omstændighed, at Kommissionen, inden den vedtog den anfægtede afgørelse, undlod at give sagsøgeren mulighed for at udtale sig, udgør således ikke en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

68 Det andet anbringendes tredje led skal derfor forkastes og dermed dette anbringende i det hele.

Om det første og det tredje anbringende, som omkvalificeret, om manglende indhentelse af oplysninger og urigtige vurderinger

69 Sagsøgeren har kritiseret Kommissionen for i denne henseende ikke at have taget hensyn til de oplysninger, der var indeholdt i fusionsafgørelsen (jf. præmis 6 ovenfor), som imidlertid var relevante og væsentlige for at vurdere, om den omstvistede støtte var forenelig med det indre marked, og for at den i denne henseende blot benyttede de oplysninger, som var fremlagt af de italienske myndigheder og af ACC Compressors som støttemodtager. Kommissionen skulle navnlig have taget hensyn til, at ACC Compressors som led i proceduren vedrørende fusionen havde anført, at selskabet, såfremt det ikke kunne få licens på de omtvistede patenter, ikke ville kunne fortsætte sine aktiviteter på markedet for kompressorer til køleskabe til brug i husholdninger (jf. præmis 40 ovenfor).

70 Kommissionen har bestridt sagsøgerens argumenter.

71 Det bemærkes indledningsvis, at Kommissionen ikke har bestridt de faktiske omstændigheder, som sagsøgeren har påberåbt sig som led i det første anbringende, nemlig at den i nærværende sag vedrørende statsstøtte ikke har taget hensyn til de oplysninger, som den havde indhentet som led i den procedure, der førte til fusionsafgørelsen. Parterne er således kun uenige om to spørgsmål, nemlig for det første om Kommissionen havde ret (eller endda pligt) til at tage hensyn til disse oplysninger, og for det andet om disse oplysninger var relevante med henblik på at vurdere, om den omtvistede støtte var forenelig med det indre marked.

Om rækkevidden af Kommissionens pligt til at indhente oplysninger inden for rammerne af den indledende undersøgelsesfase

72 Eftersom det første anbringende, som omkvalificeret, vedrører manglende indhentelse af oplysninger, afgrænses først omfanget af Kommissionens forpligtelse til at indhente oplysninger inden for rammerne af den indledende undersøgelsesfase.

73 Som bemærket ovenfor i præmis 64, har den indledende fase af undersøgelsen af støtte, som er indført ved artikel 108, stk. 3, TEUF, alene til formål at gøre det muligt for Kommissionen at danne sig en første opfattelse af, om den påtænkte støtte, som er blevet anmeldt over for den, er helt eller delvis forenelig med traktaterne.

74 Det følger ligeledes af retspraksis, at det som en undtagelse til traktatens bestemmelser – med henblik på at opnå en godkendelse af ny eller ændret støtte – påhviler den pågældende medlemsstat at samarbejde med Kommissionen som følge af artikel 4, stk. 3, TEUF og fremlægge alle oplysninger, der gør det muligt for Kommissionen at kontrollere, at betingelserne for den ansøgte fravigelse er opfyldt (dom af 28.4.1993, Italien mod Kommissionen, C-364/90, Sml., EU:C:1993:157, præmis 20, af 6.4.2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke mod Kommissionen, T-17/03, Sml., EU:T:2006:109, præmis 48, og af 12.9.2007, Olympiaki Aeroporia Ypiresies mod Kommissionen, T-68/03, Sml., EU:T:2007:253, præmis 36).

75 De ovennævnte processuelle forpligtelser er endvidere gentaget og præciseret for så vidt angår den indledende procedure, i artikel 2, stk. 2, og artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning nr. 659/1999.

76 Det følger heraf, at Kommissionen som led i den indledende undersøgelsesprocedure i princippet kan nøjes med de oplysninger, som den pågældende medlemsstat har fremlagt – i givet fald efter Kommissionens supplerende begæring (dom af 15.6.2005, Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen, T-171/02, Sml., EU:T:2005:219, præmis 40 og 41) – og at den ikke er forpligtet til af egen drift at indhente oplysninger vedrørende alle omstændigheder, hvis de oplysninger, som er fremlagt af den anmeldende medlemsstat, giver den mulighed for efter den indledende undersøgelse at nå til den overbevisning, at den pågældende foranstaltning enten ikke udgør støtte i artikel 107, stk. 1, TEUF's forstand, eller at den, selv om den kvalificeres som støtte, er forenelig med det indre marked (jf. den ovenfor i præmis 23 nævnte retspraksis).

77 Såfremt det senere skulle vise sig, at de oplysninger, som den pågældende medlemsstat har fremlagt, på væsentlige områder var ufuldstændige eller urigtige, således at der kan rejses tvivl om Kommissionens vurdering af foreneligheden med det indre marked af støtten, som den rent faktisk er gennemført, er der dermed tale om en ny, ikke-anmeldt, og dermed ulovlig, støtte i henhold til artikel 1, litra f), i forordning nr. 659/209, hvilket ville give Kommissionen grundlag for at indlede en ny procedure (jf. i denne retning dom af 20.9.2011, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen, T-394/08, T-408/08 og T-453/08, Sml., EU:T:2011:493, præmis 177-180).

78 Som det fremgår af de ovenfor i præmis 37 og 39 anførte betragtninger, kunne den omstændighed, at der i nærværende sag verserer en retlig tvist vedrørende de omtvistede patenter mellem ACC Compressors og Secop Austria, ikke påvirke resultatet af vurderingen af, om den omtvistede støtte var forenelig med det indre marked. Kommissionen var følgelig ikke forpligtet til at tage hensyn til ACC Compressors' argumenter i denne henseende fremsat som led i proceduren vedrørende fusionen.

Om forbuddet mod, at Kommissionen anvender de oplysninger, der er indhentet i en procedure vedrørende fusioner, til andre formål

79 Endvidere følger det af fusionsforordningens artikel 17, stk. 1, at oplysninger, der er indhentet i medfør af denne forordning, kun må bruges til det med anmodningen, undersøgelsen eller høringen tilsigtede formål.

80 Denne bestemmelse forbyder i princippet Kommissionen som led i en procedure vedrørende statsstøtte at anvende de oplysninger, som den var blevet forelagt som led i en procedure vedrørende en fusion.

81 Sagsøgeren har imidlertid gjort gældende, at Domstolens praksis har begrænset anvendelsesområdet for fusionsforordningens artikel 17, for så vidt som Kommissionen, når den tilfældigvis får kendskab til visse oplysninger under en konkurrenceretlig procedure, og såfremt disse oplysninger antyder, at der er begået en overtrædelse af andre konkurrenceregler, derefter kan indlede en anden procedure for at efterprøve, om de nævnte oplysninger er korrekte, eller for at supplere dem ved bl.a. at indhente de samme dokumenter og ved at bruge dem som beviser.

82 Det bemærkes i denne forbindelse, at oplysninger, der er indhentet i henhold til fusionsforordningen, selv om de ikke direkte kan anvendes som beviser i en procedure, der ikke er reguleret ved denne forordning, imidlertid udgør indicier, som i givet fald kan tages i betragtning med henblik på at begrunde, at der indledes en procedure i henhold til et andet retsgrundlag (jf. analogt tilfældet, hvor en national konkurrencemyndighed benyttede oplysninger indhentet som led i en procedure vedrørende karteller på EU-plan, dom af 17.10.1989, Dow Benelux mod Kommissionen, 85/87, Sml., EU:C:1989:379, præmis 18-20, og af 16.7.1992, Asociación Española de Banca Privada m.fl., C-67/91, Sml., EU:C:1992:330, præmis 39 og 55).

83 I nærværende sag har sagsøgeren ikke kritiseret Kommissionen for at have undladt at indlede en procedure vedrørende statsstøtte på grundlag af de oplysninger, der var indhentet som led i proceduren vedrørende fusion, men har kritiseret den for ikke at have taget hensyn til sidstnævnte som led i den allerede igangværende procedure vedrørende støtte. Det skal følgelig findes, at Kommissionen i medfør af den ovenfor i præmis 82 omtalte retspraksis i det mindste havde ret til som led i proceduren vedrørende statsstøtte at anmode om, at visse oplysninger eller dokumenter, som den havde fået kendskab til som led i proceduren vedrørende fusion, blev fremlagt, hvis disse oplysninger eller dokumenter var relevante med henblik på at undersøge den pågældende støtte.

84 Sagsøgeren har endvidere på grundlag af forskellige domme afsagt af Unionens retsinstanser gjort gældende, at fortolkningen af fusionsforordningens artikel 17, stk. 1, kan fraviges, hvis der er sammenhæng mellem de forskellige procedurer, der er indledt for Kommissionen. I nærværende sag udgør omstruktureringen af HCH-koncernen og afhændelsen af aktiverne i det tidligere selskab, ACC Austria, samt de deraf følgende konsekvenser for ACC Compressors en sådan sammenhæng mellem proceduren vedrørende fusion og proceduren vedrørende statsstøtte.

85 Det fremgår i denne henseende af Domstolens praksis, at Kommissionen principielt skal undgå uoverensstemmelser, der kan opstå i forbindelse med gennemførelsen af de forskellige bestemmelser i EU-retten. Denne forpligtelse for Kommissionen til at tage hensyn til sammenhængen mellem traktatens bestemmelser om statsstøtte og andre bestemmelser i traktaten gør sig navnlig gældende, hvor disse andre bestemmelser ligeledes har til formål at forhindre konkurrencefordrejning på fællesmarkedet (jf. dom af 31.1.2001, RJB Mining mod Kommissionen, T-156/98, Sml., EU:T:2001:29, præmis 112 og den deri nævnte retspraksis).

86 Heraf følger bl.a., at Kommissionen, når den vedtager en afgørelse om, hvorvidt en støtte er forenelig med det indre marked, således ikke kan se bort fra, at der er fare for, at individuelle erhvervsdrivende griber ind i konkurrencen inden for det indre marked (dom RJB Mining mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 85, EU:T:2001:29, præmis 113). Analogt skal det lægges til grund, at Kommissionen, når den vedtager en afgørelse om en statsstøttes forenelighed, skal tage hensyn til følgerne af en fusion, som den er ved at vurdere som led i en anden procedure, for så vidt som betingelserne for denne fusion kan påvirke vurderingen af den konkurrencepåvirkning, der kan skabes ved den pågældende støtte. I givet fald kan Kommissionen således være forpligtet til at stille den pågældende medlemsstat et spørgsmål med henblik på at indføre de pågældende oplysninger i proceduren vedrørende statsstøtte.

87 Eftersom patenttvisten ikke var relevant med henblik på at vurdere, om den omtvistede støtte var forenelig med det indre marked (jf. præmis 37 og 39 ovenfor), forelå en sådan forpligtelse ikke i nærværende sag.

88 Det første og det tredje anbringende, som omkvalificeret, forkastes således.

89 Da alle sagsøgerens anbringender er blevet forkastet, skal Kommissionen frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

90 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og pålægges derfor at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RETTEN (Første Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Secop GmbH betaler sagens omkostninger.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Underskrifter

Indhold

Sagens baggrund 2

Retsforhandlinger og parternes påstande 2

Retlige bemærkninger 3

Det andet anbringende om tilsidesættelse af traktaterne 3

Om andet anbringendes første og andet led om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF og artikel 108, stk. 2 og 3, TEUF 4

– Henvisning til relevant retspraksis 4

– Om ACC Compressors' påståede egenskab af nyoprettet virksomhed 5

– Om den omstændighed, at den omtvistede støtte angiveligt blot »udsætter det uundgåelige« . . 7

– Om hensyntagen til støtte, der angiveligt er modtaget tidligere 8

– Om hensyntagen til ACC Compressors' påståede praksis med tabsgivende salg 9

– Om de af Kommissionen fremlagte beregninger 9

Andet anbringendes tredje led om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet 10

Om det første og det tredje anbringende, som omkvalificeret, om manglende indhentelse af oplysninger og urigtige vurderinger 11

Om rækkevidden af Kommissionens pligt til at indhente oplysninger inden for rammerne af den indledende undersøgelsesfase 11

Om forbuddet mod, at Kommissionen anvender de oplysninger, der er indhentet i en procedure vedrørende fusioner, til andre formål 12

Sagens omkostninger 14